

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven drie dierenartsen over ziekten in de melkveehouderij. Toon Meesters, werkzaam bij Vee & Arts Veterinaire Diensten uit Roosendaal, Jef Laureyns, verbonden aan de Universiteit Gent (en dierenarts te Merelbeke) en Jan Dijkhuizen, werkzaam bij de Graafschap dierenartsen te Vorden, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Aangekochte vaars blijkt mogelijke infectiehaard

Insleep voorkomen

Het bloedonderzoek van drie, van één bedrijf afkomstige, aangekochte kalfvaarzen was ongunstig. Er waren ibr- én bvd-antistoffen aangetoond. Antistoffen ontstaan als het dier in contact komt met het virus en dus geïnfecteerd wordt. Enkel bij bvd gebeurt dit ook na een bvd-vaccinatie. Gelukkig was het bvd-virusantigeen niet aanwezig.

Deze uitslag betekent niet alleen dat de bvd-tankmelkonverdacht-status wankelt en dat de ibr-vrije status van het bedrijf opgeschort wordt, maar vooral dat er risico op een bedrijfsinfectie van deze twee virusziekten ontstaan is.

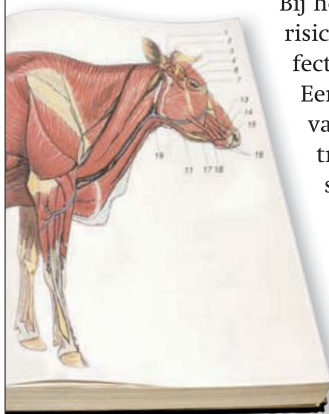
Na een ibr-infectie kan dit virus verborgen aanwezig blijven en bij een stresssituatie, zoals verplaatsen of afkalven, weer verspreid worden. Het verplaatsen was op dit bedrijf met de aankoop net gebeurd en twee van de drie vaarzen hadden al op het aankomstbedrijf een vaarskalfje gebracht. Deze kalfjes kunnen – indien hun moeders de bvd-infectie tijdens hun vroege dracht doorgemaakt hebben – als bvd-dragers het virus vervolgens continu verspreiden. Het was dus al met al geen uitslag om niet in actie te komen.

Na overleg zijn alle dieren op het bedrijf geënt met een neusenting ibr-markervaccin, zijn de aangekochte vaarzen afgevoerd en worden de twee pasgeboren kalfjes met een oorbiopt onderzocht op bvd-virus. In afwachting van de uitslag verblijven zij in quarantaine op een tiental meters van de andere dieren.

Het wordt tijd dat Nederland in navolging van de ons omringende landen ook aan een verplicht bestrijdingsprogramma van ibr en bvd begint. Dan is bovenstaand verhaal binnen enkele jaren een verhaal van vroeger.

De encyclopedie **aankoopprotocol**

Bij het aankopen van vee is er altijd een risico dat hiermee ook ongewenste infecties op het bedrijf binnenkomen.

Een hogere of gelijkwaardige status van het bedrijf van afkomst wat betreft leptospirose, ibr, bvd, para-tbc, salmonella en neospora verkleint de kans op insleep van deze infectieziekten enorm. Naast bovengenoemde ziekten zijn ringschurft en mortellaro beruchte aandoeningen die via aankoop binnengebracht kunnen worden.

Ook bij het uitbesteden van de

jongveeopfok is het belangrijk om overdracht van infectieziekten te voorkomen. De beste garantie hiervoor is de zogenaamde 'veterinaire eenheid'. Hierbij hebben het opfokbedrijf en het moederbedrijf dezelfde gezondheidsstatus. GD is de instantie die dit systeem beheert.

Als er dan toch aankoop plaatsvindt van dieren afkomstig van een bedrijf met een lagere of onbekende gezondheidsstatus, is het advies om de aankoopdieren al op het bedrijf van afkomst te laten bloedtappen op bvd-virus én -antistoffen, ibr-, neospora- en salmonella-antistoffen en afhankelijk van de leeftijd bloed- of mestonderzoek op para-tbc. Pas bij gunstige uitslagen kan men overgaan tot de daadwerkelijke aankoop. De eventuele dubbele onderzoekskosten wegen niet op tegen de gevolgen van ziekte-insleep.